

נוסח לדין בוועדת העבודה והרווחה והבריאות ביום 30.7.13

הצעת חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013

פרק א': הגדרות וחזקות

הגדרות 1. בחוק זה –

"החזקה" – כהגדרתה בסעיף 34 לחוק העונשין;

ס' 34 כד: "החזקה" - שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; ודבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד;

"חומר מסכן" – כל תכשיר וכל חומר, וכן תכשיר, תרכובת, תערובת או תמיסה של חומר, שנועד לשימוש של אדם, לרבות בדרך של אכילה, שתייה, לעיסה, הזרקה, החדרה, עישון או הרחה, ואשר קיים יסוד סביר להניח כי השימוש בהם עלול להביא להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור, בביטחוננו או בבריאותו, לרבות פגיעה בשלום או בבריאותו של האדם המשתמש בהם בשל החשש שהוא עלול לגרום בדומה לתופעות הדומות לתופעות הנגרמות כתוצאה משימוש לשימוש בסם מסוכן.

מה מגבש יסוד סביר להניח כי השימוש מסכן?

האם יש צורך ברכיב של בריאות הציבור?

"חומר" – לרבות תכשיר, תרכובת, תערובת או תמיסה של חומר ומלחיהם;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;

"המנהל" ו"סם מסוכן" – כהגדרתו בהגדרתו בהגדרתם בפקודת הסמים המסוכנים;

"פקודת הסמים המסוכנים" – פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש],

התשל"ג-1973;

¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 27, עמ' 526; ס"ח התשע"ג, עמ' 1192.

(א) תכשיר או חומר – שנועד לשימוש של אדם לרבות בדרך של אכילה, שתייה, לעיסה, הזרקה, החדרה, עישון או הרחה ושמתיקיים לגביו אחד מאלה, חזקה שהוא חומר מסכן; למעט אם הוא אושר לפי כל דין לשימוש של אדם באותה הדרך:

(1) לא קוימו לגביו חובות סימון המוצר החלות עליו לפי פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג-1983³, לפי פקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981⁴, או לפי חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981⁵, לפי העניין, באופן שהסימון אינו מעיד על רכיביו;

(2) על פי פרסומו ברבים, השימוש בו גורם למשתמש לתופעות → הדומות לתופעות הנגרמות כתוצאה משימוש ~~באלכוהול או~~ בסם מסוכן כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים, ~~למעט אם הוא אושר לפי כל דין לשימוש של אדם בדרך של אכילה, שתייה, לעיסה, הזרקה, החדרה, עישון או הרחה.~~

(ב) חומר לא ייחשב חומר מסכן, אם המחזיק בו הוכיח כי הוא קיבל היתר לשימוש של אדם באותה דרך לפי כל דין, בדרך שבה הוא נועד לשימוש.

פרק ב': סמכויות תפיסה והשמדה של חומר מסכן

3. (א) סמכויות כניסה, חיפוש ותפיסה, היה לשוטר יסוד סביר להניח כי אדם מחזיק חומר מסכן, רשאי הוא לעשות כל אחד מאלה:

(1) להיכנס, בכל עת סבירה, למקום שבו יש לו יסוד סביר להניח כי האדם מחזיק בחומר המסכן, למעט במקום המשמש למגורים, ולבצע חיפוש במקום;

האם לא ראוי יותר לדרוש צו שופט ולאפשר לשופט ליתן צו בנסיבות

כאמור?

מוצע לדון בשאלת מתן סמכויות תפיסה או החזקה כשעצם החזקת החומר

המסכן אינה מהווה עבירה?

האם הדגש הוא על הפצת החומר או על עצם החזקתו?

מה רואים לצורך העניין כעת סבירה?

יובהר כי סמכות זו אינה מאפשרת חיפוש על אדם ללא כניסה למקום,

דהיינו ברחוב]

(2) לתפוס את החומר המסכן, לרבות את אריזתו.

(האם ראוי לאפשר תפיסה של חומר מסכן כאשר מדובר באדם בגיר

המתזיק בחומר לצורך שימוש עצמי?)

(ב) הוראות סעיפים 26 עד 29 ו-45 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר

וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969⁶ יחולו, בשינויים המחויבים, על חיפוש

לפי סעיף זה.

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, עמ' 284, סי' התשי"ג, עמ' 310.

הסעיפים המוחלים הם :

26. (א) חיפוש, בין על פי צו ובין שלא על פי צו, ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, זולת אם –

- (1) לא ניתן בנסיבות הענין ובגלל דחיפותו לערכו כאמור;
נסיבות הענין וטעמי דחיפותו יפורטו בפרוטוקול שייערך;
(2) שופט הרשה לערכו שלא בפני עדים;

(3) תופש הבית או המקום שבו נערך החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו שלא בפני עדים; הבקשה תפורש בפרוטוקול שייערך.

(ב) בלי לפגוע בכלליות האמור בסעיף קטן (א), המפקח הכללי של המשטרה יקבע הוראות נוספות לענין חדירה לחומר מחשב לצורך שמירה על הפרטיות ועל שלמותו של חומר המחשב; קביעה לפי סעיף קטן זה יכול שתיעשה בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, ויכול שתיעשה בנהלים בידי המפקח הכללי של המשטרה או בידי קצין משטרה שהוא הסמיכו לכך.

27. רשימת כל החפצים שנתפסו אגב חיפוש, בין שנערך על פי צו ובין שלא על פי צו, והמקומות שבהם נמצאו, תיערך על-ידי מי שביצע את החיפוש ותיחתם בידי העדים או בחותמתם.

28. תופש הבית או המקום שמחפשים בו, או אדם מטעמו, יינתן לו להיות נוכח בחיפוש, ולפי דרישתו יימסר לו העתק של רשימת החפצים שנתפסו, חתום בידי העדים או בחותמתם.

29. נמצא אדם בבית או במקום שמחפשים בו או בקרבתו, ויש יסוד סביר לחשוד שהוא מסתיר אצלו חפץ שמחפשים, או שרשאים לחפש אחריו - מותר לחפש על גופו, כאמור בסעיף 22 מיד; רשימת החפצים שנמצאו ונתפסו תיערך ותיחתם בידי עדים, כאמור בסעיף 27, והעתק הרשימה חתומה כאמור יימסר לאדם לפי דרישתו.

45. אדם הגר בבית או במקום שמותר להיכנס אליו מכוח רשות לעצור או לחפש, או הממונה על בית או מקום כאמור, ירשה, לפי הדרישה, כניסה חפשית ויתן כל הקלה סבירה; נדרש וסירב להרשות כניסה כאמור, מי שזכאי להיכנס רשאי לבצע את הכניסה בכוח.]

(א) תפס שוטר חומר מסכן בהתאם להוראות סעיף 3, ייתן ~~השוטר~~ למי שהחזיק ב~~חומר המסכן~~ זימון להופיע לפני קצין משטרה, בתוך שבעה ימים במועד שיקבע, לצורך טיעון לפני החלטה בדבר השמדת החומר המסכן.

החלטה על השמדת 4.
חומר מסכן

(ב) קצין משטרה יורה על השמדתו של חומר שנתפס כאמור בסעיף קטן (א), ~~לאחר שהופיע לפניו מי שהחזיק בחומר כאמור או~~ לאחר תום התקופה האמורה באותו סעיף קטן, ~~אם המחזיק לא הופיע בפניו, לפי המוקדם מביניהם~~, אלא אם כן שוכנע כי החומר אינו חומר מסכן. ~~קצין המשטרה ישמור דגימה מהחומר בטרם השמדתו לפרק זמן של שנה.~~

(ב) הופיע המחזיק בפני קצין המשטרה והתנגד להשמדת החומר, רשאי קצין המשטרה לפנות בית המשפט השלום בבקשה לצוות על השמדתו; בית המשפט רשאי לצוות כאמור אם סבר כי ממכלול הנסיבות, ובין היתר אריזת החומר, המקום בו נתפס והנסיבות בהן הוחזק, עולה כי החומר הוא חומר מסכן. על החלטת בית משפט השלום ניתן לערער לבית משפט מחוזי בדרך שמערערים על החלטה בעניין אזרחי והערעור יידון לפני שופט יחיד.
חלופה ב':

קצין משטרה יורה על השמדתו של חומר שנתפס כאמור בסעיף קטן (א), לאחר שהופיע לפניו מי שהחזיק בחומר כאמור, אם לא שוכנע כי החומר אינו חומר מסכן. הורה קצין משטרה על השמדת החומר, רשאי המחזיק לפנות לבית המשפט בבקשה לצוות, לאחר ששמע את קצין המשטרה או מי מטעמו ואת המחזיק ומי מטעמו, על ביטול ההחלטה להשמיד את החומר או לצוות על החזרתו, אם סבר כי ממכלול הנסיבות עולה כי לא מדובר בחומר מסכן/ הרואה את עצמו נפגע מהחלטה כאמור בסעיף קטן (ב) רשאי לבקש מבית המשפט השלום לבטל את ההחלטה בדבר השמדת החומר;

(ג) הורה קצין משטרה על השמדתו של חומר מסכן לפי סעיף קטן (ב), ישמיד מי שהוסמך לכך במשטרת ישראל את החומר, במועד שלא יקדם לתום 30 שבעה ימים מיום מתן ההוראה כאמור.

(ד) בסעיף זה, "קצין משטרה" – קצין בדרגת מפקח ומעלה.

פרק ג': הכרזה דחופה על חומר אסור בהפצה

(א) היה לסבר המנהל יסוד סביר להניח כי יש מקום להוסיף חומר מסכן לרשימת הסמים המסוכנים שבתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים (בחוק זה – רשימת הסמים המסוכנים), וזי קיים בשל צורך מיידי לאסור על הפצתו של אותו חומר מסכן – בציבור נוכח החשש כי השימוש בו עלול לפגועלחביא לפגיעה - בשלום הציבור, בביטחונו או בבריאותו / נוכח החשש כי לחומר תופעות הדומות לתופעות הנגרמות כתוצאה משימוש בסם מסוכן כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים, רשאי הוא להכריז עליו – כעל חומר אסור בהפצה (בפרק זה – חומר אסור בהפצה).

[חשוב להבהיר שהכוונה שיפורסם ההרכב הכימי ושם החומר מצוי בתרופה שאושרה הדבר יוחרג מההכרזה].

5. הכרזה דחופה

(ב) המנהל לא יכריז הכרזה כאמור בסעיף קטן (א) (בפרק זה – הכרזה דחופה), אלא לאחר שהתייעץ עם יושב ראש הרשות הלאומית למלחמה בסמים ולשימוש לרעה באלכוהול או מי שהוא הסמיכו לכך ועם המפקח הכללי של משטרת ישראל או מי שהוא הסמיכו לכך.

(ג) לא הוגשה לאישור ועדה של הכנסת טיוטת צו להוספת החומר האסור בהפצה לתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים בהתאם להוראות סעיף 41 לפקודה האמורה, בתום שלושה חודשים מיום מתן ההכרזה, ימסור המנהל הודעה בדבר ההכרזה הדחופה יודיע – לוועדת העבודה הרווחה והבריאות המיוחדת למאבק בנגע הסמים של הכנסת – בדבר הכרזה דחופה, בתום שישה חודשים מיום מתן ההכרזה, אלא אם כן בתוך התקופה האמורה הוגשה לאישור ועדה של הכנסת טיוטת צו להוספת החומר לתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים בהתאם להוראות סעיף 41 לפקודה האמורה.

מוצע לדון בשאלה אם יש לקבוע כי ההכרזה הדחופה תובא לאישור הוועדה תוך פרק זמן מסוים לאחר פרסומה.

אם יקבע כי ההכרזה לא תובא לאישור הוועדה, מוצע לדון בשאלה אם יש לדווח לוועדה לאחר כל הכרזה או ששר הבריאות ידווח לוועדה אחת לשנה.

(א) הודעה על מתן הכרזה דחופה תיכנס לתוקפה עם תפורסם פרסומה ברשומות; ההכרזה תפורסם גם באתר האינטרנט של משרד הבריאות ובעיתון יומי/ בשני עיתונים יומיים.

6. תוקפה של פרסום הכרזה דחופה ותוקפה

(ב) הכרזה דחופה תעמוד בתוקפה לתקופה שלא תעלה על שנים עשר 12 חודשים, ואולם רשאי המנהל להאריך את תוקפה פעם אחת בשלושה חודשים נוספים, בהודעה ברשומות מטעמים שיירשמו, ויחולו הוראות סעיף קטן (א) לעניין הפרסום.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), הוסף חומר אסור בהפצה לרשימת הסמים המסוכנים לתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים, יפקע תוקפה של ההכרזה הדחופה ביום כניסתה לתוקף של ההוספה כאמור.

(**3) הוכרז חומר כחומר אסור בהפצה ולא הוסף לפקודת-לרשימת הסמים המסוכנים, לא יכריז עליו המנהל כעל חומר אסור בהפצה פעם נוספת, אלא אם כן הגיע לידי מידע חדש בדבר השפעת החומר או השימוש בו; הכרזה נוספת כאמור טעונה אישור של ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת.

22. סעיף 21 לא יחול על מי שעשה את המעשה לשם טיפול רפואי, בהיותו רופא או רופא שיניים, או לפי הוראת רופא או רופא שיניים, או בנסיבות חוקיות אחרות.

23. לענין מעשה לפי סעיף 21 אין נפקא מינה –

(1) אם הקטין ידע שהוא משתמש בסם מסוכן או לא ידע על כך;

(2) פרט לגבי פסקא (3), אם הנאשם פנה אל הקטין או הקטין אליו.

24. חזקה על אדם שעבר אחת העבירות לפי סעיף 21 אם עשה אחת מאלה:

(1) נתן לידי קטין או לאחר בשבילו כלי הנועד לשימוש בסם מסוכן;

(2) הזמין קטין למקום שבו רגילים אנשים להשתמש בסמים מסוכנים;

(3) הזמין קטין למקום שבו יכול הקטין להשיג סם מסוכן או להשתמש בו;

(4) הפנה קטין למקום כאמור בפסקאות (2) או (3) או עיכב אותו במקום כאמור.

[האם יש מקום להחיל את פסקאות (3) ו-(4) כאשר מדובר במקרים רבים במקומות בהם נמכרים גם מוצרים רבים אחרים? מוצע כי את פסקה 3 יקראו לעניין זה בנוסח הבא: "הזמין קטין למקום שנועד בעיקרו להשגת חומרים מסוכנים".]

(ב) ההוראות לפי סעיפים 28, 31 עד 36 ו-37 לפקודת הסמים המסוכנים, יחולו, בשינויים המחויבים, לעניין עבירות לפי סעיפים 7 ו-8.

אלה ההוראות מפקודת הסמים המוחללות הן על איסור הפצה והן על איסור הדחת קטין:

28. (א) סמכויות שוטר לפי סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, יהיו נתונות לו גם לענין עוונות לפי פקודה זו. [הערה: מדובר בסמכויות כניסה וחיפוש לכל בית]

(ב) מבלי לפגוע בסמכות הכללית הניתנת לשוטר לערוך חיפוש, רשאי שוטר לערוך חיפוש בלא צו חיפוש:

(1) בכל רכב – אם החיפוש דרוש לצורך קיום הוראות פקודה זו;

(2) על גופו של אדם כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 אף אם לא עצר אותו, אם יש לו יסוד סביר להניח שאותו אדם נושא עמו שלא כדין סם מסוכן;

(3) על גופו של אדם כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 אגב כניסתו לשדה תעופה, למנחת, למתקן תעופתי, לנמל, לתחנת גבול או לנקודת כניסה לארץ או יציאה ממנה, בעת שהייתו שם וכן בעת שהייתו בכלי טיס או שיט – אם החיפוש דרוש לצורך קיום הוראות פקודה זו;

(4) במטען ובטובין אחרים לפני הכנסתם לשדה תעופה, למנחת, למתקן תעופתי, לנמל, לתחנת גבול או לנקודת כניסה לארץ או יציאה ממנה, לפני העלאתם לכלי טיס או שיט, אחרי הורדתם או בעת הימצאם שם – אם החיפוש דרוש לצורך קיום הוראות פקודה זו;

(5) על גופו של אדם כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 אגב כניסתו למקום שבו נתונים עצירים במשמורת המשטרה – אם החיפוש דרוש לצורך קיום הוראות פקודה זו;

(ג) (נמחק).

(ד) לענין חיפושים לפי סעיפים קטנים (ב)(3) עד (5) ו-(ג), תהיה לשוטר ולסוהר הסמכות הנתונה בסעיף 9(ג) לחוק הטיס (בטחון בתעופה האזרחית), התשל"ז-1977, לגבי מי שמסרב לחיפוש.

(ה) לפני תחילת חיפוש לפי סעיף זה באדם או ברכב, יודיע המחפש לאותו אדם או למי שנמצא ברכב באותה עת את מטרת החיפוש; החיפוש ייעשה ללא שיהוי מיותר; חיפוש אצל אשה לא ייעשה אלא בידי אשה.

(ו) נעשה חיפוש לפי סעיף זה, תיערך רשימת הדברים שנתפשו; הרשימה תיחתם בידי המחפש ובידי מי שהחיפוש נערך בכליו או בגופו; נערך החיפוש ברכב, במטען או בטובין, תיחתם הרשימה בידי מי שמחזיק בהם בזמן החיפוש; העתק הרשימה החתומה כאמור יימסר למי שחתם עליה לפי דרישתו.

31. במשפט נגד אדם על עבירה לפי פקודה זו או תקנות לפיה –

(1) הטוען שבידו תעודה, רשיון, היתר, רשומה או מסמך לענין פקודה זו – עליו הראיה;

(2) היה המשפט על עבירה לגבי סם, חזקה על הנאשם שידע כי הסם הוא מסוכן, והטוען להגנתו שלא ידע על כך – עליו הראיה;

(3) מי שהחזיק סם מסוג המפורט בתוספת השניה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו – חזקה שהחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור;

(4) עדות עד מומחה בהתאם לתקנות שהתקין שר המשפטים על בדיקה מדגמית שנעשתה בסם, תהיה ראיה לענין סוג הסם, משקלו, כמותו וצורתו, כל עוד לא הוכח היפוכה;

(5) הושמד סם מסוכן כאמור בסעיף 36(א), תהיה תעודה שניחנה בהתאם לתקנות שהתקין שר המשפטים על סוג הסם, משקלו, כמותו וצורתו והחתומה בידי שני עדים, ראיה לענין הסם שהושמד, כל עוד לא הוכח היפוכה;

(6) קבע בית המשפט לפי סעיף 36(ב) שנידון הוא סוחר סמים –

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון ייראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א).

32. בית המשפט רשאי להטיל על מי שהורשע בעבירה לפי פקודה

זו, למעט בעבירה שנעברה לצריכתו העצמית של הנאשם, קנס פי חמישה משווי הסם שבו נעברה העבירה או משווי טובת ההנאה שהושגה בעבירה, או את הקנס שנקבע במפורש לעבירה, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

33. (א) העובר על תקנה שהותקנה על פי פקודה זו, דינו –

מאסר שלוש שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ב) (נמחק).

34. הורשעה חברה בעבירה לפי פקודה זו או תקנות לפיה, יאשמו

באותה עבירה היושב ראש, כל מנהל וכל פקיד העוסק בניהולה, זולת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו או הסכמתו.

35. הורשע אדם בעבירה לפי פקודה זו או תקנות לפיה, יצווה בית המשפט על חילוטם של הסמים המסוכנים, המקטרות והכלים האחרים שלגביהם נעברה העבירה, והם יושמדו או ייעשה בהם בדרך אחרת, הכל כפי שייראה לבית המשפט.

36. (א) הגיעו לידי המשטרה סמים מסוכנים או כלים שנועדו לשימוש בהם, רשאי בית המשפט, לאחר שהוגשה לו תעודה כאמור בסעיף 31(5), לצוות על חילוטם וכן על השמדתם בכל עת גם אם לא הורשע אדם לגביהם, ובלבד שאם הוגש כתב אישום, לא יורה בית המשפט על השמדת הסמים אלא לאחר שהעתק תעודה לפי סעיף 31(5) נמסר לנאשם או לסניגורו וניתנה להם הזדמנות לעשות בהם או לגביהם את הפעולות הנדרשות לפי דעתם כדי לסתור את ראיות התביעה לענינם.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא יורה בית המשפט על השמדת סמים מסוכנים או כלים שנועדו לשימוש בהם אם מתנהלת חקירה נגד חשוד וטרם הוגש כתב אישום.

37. הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 7, 9 או 10, והעבירה נעברה בחצרים המשמשים בית קפה או למכירת משקאות משכרים או בחצרים אחרים שהציבור רשאי להיכנס אליהם, ונוכח בית המשפט כי לפני כן נעברה באותם חצרים עבירה לפי פקודה זו, רשאי הוא, בנוסף על כל עונש אחר, לצוות על סגירת החצרים בפני הציבור דרך קבע או לתקופה שיוורה עליה.

פרק ד': הוראות שונות

- שמירת דינים 10. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע מהן.
- ביצוע ותקנות 11. (א) השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע הוראות חוק זה, למעט סעיפים 5 ו-6, והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים, להתקין תקנות לביצועו.
- (ב) שר הבריאות ממונה על ביצוע סעיפים 5 ו-6, והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים, להתקין תקנות לביצועם.
12. השר לביטחון הפנים ידווח, אחת ל-12 בתום שלוש חודשים מיום תחילתו של חוק זה, לוועדת העבודה הרווחה והבריאות הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לגבי השימוש בסמכויות תפיסה והשמדה של חומר מסכן לפי פרק ב', ועל הכרזות והעמדות לדין לפי הוראות פרק ג', לרבות תדירות השימוש בסמכויות כאמור והיקף החומרים המסוכנים שנתפסו והושמדו לפיו.

פרק ה': תיקון עקיף, תחילה ותוקף

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים
משפט לעניינים מינהליים

1312. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000⁷, בתוספת הראשונה, אחרי פרט 45... יבוא:

"46... החלטה של רשות לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013⁸, למעט החלטה לפי סעיפים 5(א) ו-6(ב) לחוק האמור".

האם זו הערכאה המתאימה לדון בעניין?

תחילה ותוקף

1413. (א) תחילתו של חוק זה 14 ימים מיום פרסומו (בסעיף זה להלן) – יום התחילה).

(ב) הוראות פרק ב' יעמדו בתוקפן עד תום שלוש שנים מיום התחילה.

מוצע לדון בשאלה אם יש לקבוע את ההסדר כולו כהוראת שעה.

דיווח לכנסת

14. אחת ל-12 חודשים מיום התחילה יימסר לוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת דיווח כמפורט להלן:

(1) דיווח השר לביטחון הפנים על השימוש בסמכויות תפיסה והשמדה של חומר מסכן לפי פרק ב', לרבות תדירות השימוש בסמכויות כאמור והיקף החומרים המסכנים שנתפסו והושמדו לפיו;

(2) דיווח שר הבריאות על הכרזות דחופות לפי סעיף 5, הארכת תוקפן לפי סעיף 6 ועל חומרים אסורים בהפצה שלא הוספו לרשימת הסמים המסוכנים; הערה: דיווח כאמור נדרש אם לא יקבע כי הוועדה תאשר את ההכרזה או כי המנהל ידווח לוועדה על כל הכרזה.

(3) דיווח השר לביטחון הפנים או שר המשפטים, לפי העניין, על כתבי אישום שהוגשו לפי סעיפים 7 ו-8 ועל העונשים שהוטלו בהליכים כאמור שהסתיימו בהרשעה.

⁷ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ג, עמ' 29....
⁸ ס"ח התשע"ג, עמ' ...

